853/10

Den 18. oktober 2010 blev i sag nr. 77.356:

xxxx xxxxxxx
xxxxxx xxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Popermo Forsikring g/s, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret den 26/6 2009.

Selskabet har anerkendt ligedeling af ansvaret mellem klageren og modparten under henvisning til, at parterne har afgivet modstridende forklaringer, og at der ikke var nogen uvildige vidner til uheldet.

Klagerens 43-årige søn, som på skadetidspunktet var fører af den forsikrede bil, har i en udateret skrivelse beskrevet hændelsesforløbet således:

> "Fredag den 26.6. kl. ca. 08.45 kørte jeg mod vest ad hovedvej … - … - fra … mod ... (…). Vejret var klar solskin og tørt.
>
> På lang afstand så jeg modpartens bil, der kørte med lav hastighed - ca. 50-60 km/t. i samme retning som jeg. Modparten kørte helt ude i højre side af vejen.
>
> Selv kørte jeg 80 km/t, og da jeg på denne strækning af … har helt frit udsyn de næste ca. 2 km, trak jeg ud til overhaling.
>
> Da jeg var ca. 30-40 meter fra modpartens bil, slog han pludselig venstre blinklys til og trak samtidig ud til midterlinjen for at dreje ind til ... Jeg reagerede ved at stoppe overhalingen, bremse op og trække tilbage ind i højre side for at køre højre om modparten. Modparten trak nu pludselig også ind - i stedet for at dreje til venstre, som han havde markeret med alt for kort varsel - tydeligvis fordi han først nu så, at jeg var ved at overhale ham. Vi

endte begge ude i højre side af vejen, hvor jeg næsten nåede at bremse helt op, men til sidst påkørte ham i højre side af bagerste kofanger - med min bils venstre side af forreste kofanger.

Jeg talte med modparten efter uheldet, hvor vi konstaterede, at der ikke var sket skade på hverken modparten, hans hustru eller på mine 3 passagerer (børn 8 og 10 år) eller jeg selv.

Efter min mening havde modparten skylden for uheldet.

Dels da han ikke blinkede af i god tid og trak ud til midterlinjen for at svinge, som man lærer, når man erhverver sit kørekort.

Dels da han overhovedet ikke brugte sine sidespejle, hvor han ville kunne se, at jeg var ved at overhale ham.

Og dels da han trak tilbage ind til højre side i stedet for at svinge til venstre, som han havde markeret, at han havde til hensigt ved at blinke til venstre og trække ud.

Modpartens hustru sagde under vores samtale efter uheldet, at de for sent havde set et skilt med 'Fisk', som står ved … og at de så havde fået den ide, at de kunne vende rundt ved at dreje ind til ... Desværre betød dette, at de pludselig valgte at trække ud til venstresving og totalt overså min igangværende overhaling."

Modparten har i skrivelse af 30/7 2009 anført:

"Jeg kørte med 60 km/t på en etsporet vej, da jeg passerede et skilt med fisk til salg.
Min kone og jeg besluttede os for at ville købe nogle fisk, men da vi er kørt forbi, vælger jeg at køre videre for at vende om og køre ind ved første forsvarlige mulighed. Ved … ser jeg muligheden for at dreje til venstre, for så at vende om og køre hen til fiskemanden.

Jeg kigger i mit venstre sidespejl, ser modparten 40 meter bag mig i samme vejbane og slår derefter mit venstre blinklys til. Jeg bremser ned til omkring 15 km/t og trækker ud til midterlinien, hvor jeg igen tjekker i mit v. sidespejl og ser nu at modparten har trukket ud for at overhale, han kommer med meget høj fart og jeg vælger derfor at standse helt op og afvente. Om modparten ser mig for sent eller om han panikker ved jeg af gode grunde ikke, men det resulterer i at han påkører os bagfra. Det er korrekt at vi taler med modparten efter ulykken, men kan overhovedet ikke genkende samtalen.
Modparten erkender at have hele skylden for ulykken, der var ingen problemer, hans mor var forsikret og han skulle nok sørge for det hele, han fortalte endvidere at han var for sent på den, da han skulle bringe 3 passagerer til sidste skoledag og derfor havde travlt med at komme videre.

<u>Ang. modpartens kommentarer</u>
'Dels da han ikke blinkede af i god tid og trak ud til midterlinien for at svinge, som man lærer, når man erhverver sit kørekort.'
Jeg blinkede af som modparten også selv skriver, 40 meter fra ham, hvilket jeg anser som rigelig indikation.
Jeg trækker igen som modparten også selv skriver, ud til midterlinien, samtidigt med at jeg bremser ned.

'Dels da han overhovedet ikke brugte sine sidespejle, hvor han kunne se, at jeg var ved at overhale ham'
Jeg brugte mine spejle, igen som modparten selv skriver jeg kiggede i spejlene og ser ham 40 meter bag os, hvilket burde give ham masser af tid til at se min indikation.
'Og dels at han trak tilbage ind til min højre side i stedet for at svinge til venstre, som han har markeret, at have til hensigt ved at blinke til venstre og trække ud.'
Jeg trækker ikke ud til højre, da der kun er et spor, men trækker dog lidt væk fra midterlinien og bremser helt ned, da modparten med meget høj fart er i gang med en overhaling. Jeg gør opmærksom på at, det ikke er muligt, at køre højre om en bil på denne vej, da der kun er et spor."

Vedlagt skrivelse af 24/9 2009 til selskabet har klagerens søn fremsendt sine kommentarer til modpartens forklaring. I bilaget med kommentarerne hedder det:

"Jeg har med stor forundring læst modpartens beskrivelse af hændelsesforløbet ved ulykken den 26.6.09 på ... Beskrivelsen indeholder en mængde usandheder, og da disse tvivlspunkter naturligvis vil være påstand mod påstand, må det være bedst at tage udgangspunkt i faktum.

Fakta er:

At ulykken skete i retning fra landsbyen … mod … ved …, som ligger på … - hovedvejen mellem … og …. Se vedlagte kort fra krak.dk

At Hovedvej … ved … er en over 7 meter bred asfalteret vej med midterlinje og med en over 2 meter bred, kørefast, klippet græsrabat i siden. Se vedlagte billeder.

At ulykken skete på en lige strækning af hovedvej … med frit udsyn ca. 3 km. fremad. At den tilladte hastighed på Hovedvej … er 80 km/t.

At reaktionslængden er 22,2 meter og bremselængden 40 meter ved en hastighed på 80 km/t.
Den samlede standselængde ved en hastighed på 80 km/t er dermed 62,2 meter. Se vedlagte udskrift fra http://www.ringkhs.dk/matematik/noter/hh1/andengrads/standsel%C3%-A6-ngde.doc

At føreren af et køretøj, som føres med lav hastighed ifølge færdselslovens § 22, stk. 2 skal være særlig opmærksom på bagfra kommende færdsel.

At en trafikant ifølge færdselslovens § 32, stk. 5 skal give tegn i god tid før en påtænkt manøvre.

At modpartens manøvrer ved ulykken ingen trafikale årsager havde, da manøvren på hovedvej 597 skete af grunde, som var trafikken uvedkommende. Modparten standsede ikke for andre trafikanter, for dyr eller for andet på vejen, men for at vende om og købe fisk hos en fiskehandler, som han var kørt forbi, da han så et skilt for sent ved … ca. 300 meter tidligere.

At kollisionen skete i forbindelse med, at modparten ville foretage et venstresving fra en hovedvej til en privat indkørsel til ... Se vedlagte skitsetegning.

At modparten efter eget udsagn kørte 60 km/t og så mig 40 meter bag sig. Han anså at dette var rigelig indikation, og han mente, at dette burde give mig masser af tid til at se hans indikation.

At jeg ved min hastighed på 80 km/t og en standselængde på 62,2 ingen chance havde for at undgå sammenstødet, når modparten med en afstand mellem os på 40 meter, pludselig slog sit blinklys til og trak ud til venstre for at foretage et venstresving til en privat indkørsel.

At modparten dermed overtrådte færdselsloven. Dels ved ikke at give tegn i god tid før det påtænkte venstresving og dels ved ikke at være særlig opmærksom på bagfra kommende færdsel, når han færdedes med lav hastighed på en hovedvej.

At det ikke var særligt opmærksomt adfærd, når modparten førte bil og samtidigt diskuterede med sin kone om muligheden for at vende om og købe fisk. En vending, som skulle ske ved at foretage et venstresving fra en hovedvej og ind i en privat indkørsel.

Uoverensstemmelser mellem modpartens og min forklaring:

Jeg skal på det kraftigste afvise, at jeg ved vores samtale efter ulykken skulle have erkendt at have hele skylden for ulykken. Sandheden er, at jeg oplyste modparten om, at jeg kørte i min mors bil, og at jeg desværre ikke vidste, hvilket forsikringsselskab, hun havde. Jeg fortalte, at min mor var i Norge, og at jeg derfor ikke kunne få fat i hende før senere på dagen.

Modparten sagde så, at de overhovedet ikke vidste, hvad man skulle foretage sig efter en ulykke, og jeg forklarede dem forløbet med udveksling af navne, telefonnumre og registreringsnumre, anmeldelse af skaden til hvert vores forsikringsselskab med hver vores afgivelse af forklaring om ulykken, hvorefter forsikringsselskaberne indbyrdes ville afklare resten. At dette skulle være en erkendelse af at have skylden for uheldet må kaldes en meget stor misfortolkning fra modpartens side.

Modpartens bemærkning om, at jeg kom med meget høj fart er et fortolkningsspørgsmål. På tidspunktet for min overhaling kørte jeg 80 km/t, men det kan naturligvis også opleves som meget høj fart, når man selv færdes ved meget lav hastighed på en stor hovedvej.

Modparten anfører, at han så mig 40 meter bag sig i samme vejbane som han, hvilket er usandt, da jeg var trukket ud til overhaling langt tidligere.

Han mener også at kunne huske, at han ikke trak ud til højre, efter at han var bremset op, hvilket igen er usandt. Sandheden er, at han trak væk fra midterlinjen og ud i højre side af hovedvejen, hvor jeg ramte ham længst til højre på hans bagerste kofanger med den venstre side af den forreste kofanger. Jeg skal fastholde, at der på hovedvej … er rigeligt plads til at små 2 personbiler med lethed kan passere hinanden på højre side af midterlinjen, og at jeg derfor ville have passeret højre om ham, hvis blot han havde foretaget det venstresving, som han indikerede. Der er ikke tale om nogen et sporet vej og modpartens påstand om, at det ikke er muligt at køre højre om en bil på denne vej er helt ukorrekt, hvilket en simpel opmåling af hovedvej … også vil vise.

Jeg skal derfor fastholde, at modparten alene har skylden for ulykken."

Klageren er personligt fremkommet med yderligere bemærkninger til sagen i skrivelse af 3/11 2009 til nævnet.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 27/11 2009, fremgår bl.a.:

"**2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …**
Jeg ønsker at opnå, at Popermo ændrer sin afgørelse og tillægger modparten hele ansvaret for ulykken, så sagen ikke får økonomiske konsekvenser for mig i form af opkrævning af selvrisiko.

Popermo har i første omgang uden videre accepteret modpartens forsikringsselskabs vurdering af sagen og tillagt mig hele skylden. Det er mit indtryk, at Popermo i første omgang slet ikke har sat sig ind i sagen. Først da jeg klagede, tog de til dels højde for modpartens uforsvarlige kørsel.

Også i anden omgang så Popermo helt bort fra den kendsgerning, at modparten skriftligt har indrømmet, at han alt for sent gav tegn til venstresvingsmanøvren, som var optakt til og årsag til den følgende ulykken.

Ulykken skyldes ikke min søns kørsel. Han kørte ikke for stærkt, og han foretog ikke nogen uforsvarlig overhaling, da der var frit udsyn flere kilometer frem, på det tidspunkt han påbegyndte overhalingen.

Ulykken skyldes alene modpartens uforsvarlige kørsel med alt for sen tegngivning. Min søn havde ingen chance for at forudse modpartens pludselige manøvre.

Hovedårsagen til ulykken må under alle omstændigheder være, at modparten besluttede, at han ville svinge til venstre - ind til en privat indkørsel - for at vende sin bil.

I henhold til retspraksis ved sådanne ulykker, pålægges den venstresvingende part hele skylden. At modparten ender med *ikke* at svinge til venstre ændrer ikke på den kendsgerning, at han er årsag til ulykken - eller på den kendsgerning, at han ifølge egen forklaring indrømmer, at han har trukket ud til venstresving og sænket hastigheden - med næsten helt stop - med alt for sen tegngivning."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 5/1 2010 til nævnet anført:

"Forsikringstageren klager over at vi har ligedelt ansvaret i forbindelse med et færdselsuheld, og at hun derfor skal betale halvdelen af den policemæssige selvrisiko.

Det fremgår af forklaringen fra føreren af vores forsikringstagers bil at føreren på lang afstand så at modparten kørte foran ham i samme retning helt ude i højre side af vejen.

Føreren af vores forsikringstagers bil trak ud til overhaling og da han befandt sig 30-40 meter fra modpartens bil, slog modparten blinklyset til og trak ud mod vejmidten for at svinge til venstre mod fiskehandleren på ... Jf. oplysningerne fra føreren af vores forsikringstagers bil trak modparten umiddelbart inden påkørslen fra vejmidten og ind i vejens højre side i stedet for at dreje til venstre.

Modparten forklarede at han var under ligeud kørsel da han ville foretage venstresving, han aktiverede derfor blinklyset til venstre og trak ud mod venstre. På det tidspunkt befandt vores parts bil sig ca. 40 meter bag modpartens bil i samme retning og under ligeud kørsel. Da modparten var trukket ud til vejmidten, så modparten at føreren af vores forsikringstagers bil

var begyndt at overhale. Da modparten opdagede overhalingen, standsede han helt op ved midterlinjen, og modpartens bil påkørtes umiddelbart herefter i højre side af bageste kofanger af vores forsikringstagers køretøj.

Der var ingen vidner til påkørslen - med andre ord kan ingen af parterne føre bevis for forklaringerne.

På grund af modstridende forklaringer har vi derfor iht. praksis fordelt ansvaret ligeligt mellem parterne, denne afgørelse fastholder vi.

Forsikringen er indtegnet som Superelite. Det betyder at forsikringen er indtegnet til fast præmie, jf. side 2 i forsikringsbetingelserne. Videre fremgår det - jf. side 2s henvisning til § 23,3 - at der betales selvrisiko ved enhver kaskoskade og ved enhver ansvarsskade - jf. § 19,1. Selvrisikoen er indeksreguleret.

Hvis bilen var udlånt da skaden skete, fordobles den policemæssige selvrisiko, jf. § 23,4 og § 19,2. Dette er baggrunden for at vi har sendt opkrævning på halvdelen af den policemæssige selvrisiko, i alt 3.190 kr."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder fotos af ulykkestedet.

Nævnet udtaler:

Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet på baggrund af modstridende forklaringer har ligedelt ansvaret for uheldet.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand